

Vreme včeraj: najvišja temperatura 26,5 s.p., najnižja 17,5, ob 17. uri 24,4 s.p. Zračna vlažnost 101,9, veter 3 km severozapadnik, vlaga 66 odst. nivo jasn, močje mirno, temperatura morja 23,2 stopinje.

Tržaški dnevnik

Danes, TOREK, 12. julija Mobar
Sonce vzhaja ob 4:26 in zahaja ob 19:55. Dolžina dneva 15:29. Luna ob 21:40 in zahaja ob 7:39.
Jutri, SREDA, 13. julija Dragan

KINO

Excelsior 16.00 «Steza maščevanja»
Fenice 16.00 «Absolon, bombe in ženski»
Filodrammatico 16.00 «Vetovščica»
Grattacielo 16.00 «Parada veselja»
Supercinema 16.00 «Crni balijoni»
Aureo 16.30 «Skrbitelj trdnjav»
Arcobaleno 16.00 «Vitez Častin»
W. Holden, tehnikar.
Aureo 16.30 «Rdečega gušarja»
Lexus Barbera in Silvia Lopez.
Alabarda 16.30 «Dvakrat se na Alabarda»
Capitol 16.30 «Rdeča ciganka»
Garibaldi 16.30 «Kerka priti do milijonov»
Cristallo 16.30 «Vera Cruz, tehnikar»
Impero 16.30 «Divja Arktika»
Alabarda 16.30 «Zasada»
Moderno 16.00 «Vohunska družina»
Mussino 16.00 «Ujelnik Zende»
S. Granger, tehnikar.
Vittorio Veneto 16.00 «A doppia mandata»
A. Lusidi, tehnikar.
Marconi 16.00 «Neverjetna pustolovščina mlatra Holandca»
Savona 16.00 «Zlati žilci v Vojningu»
Odeon 16.00 «Zlata je samica»
Zadnja predstava
Asira 16.30 «Zasada»
LETTI KINO
Skekenj 20.30 «Večer ne zna brati»
Tehnikar.
Marconi 20.15 «Glej zgoraj»
Garibaldi 20.15 in 22: Glej zgoraj.

IZLETI

IZLET SPDT
Opozorjamo za sedaj, da pride izlet SPDT tudi letos planinski izlet za veliki smerni v soboto, dne 13. avgusta v Trento, kjer izhodišče za izlete na Vršč. Jalovec, Krške vode, Triglav, Bavški Grinavec.

LJUDSKA PROSVETA

Prosvetno društvo oblo Grdena v Nabrežni obvešča svoje članstvo, da je društvena čitalnica odprta vsako sredo in soboto od 20. do 23. ure.

PREDEN GRESTE NA DOPUST

se naročite na

PRIMORSKI DNEVNIK

Poslujemo vam ga v katerikoli kraj, tudi v inozemstvu.

15 - dnevnina naročnina L 300

Telefonirajte na št. 37-338

Razburljiv začetek večerajšnje seje pokrajinskega sveta

Predložena resolucija svetovalcev KPI o nedavnih kvadnih dogodkih v državi

Sramoten nastop demokristjanskega svetovalca, ki je grobo žalil antifašiste - Protislovna izjava demokristjanov - Pred zadovoljivo rešitvijo konvencije o pokojninah z INPS

Seje pokrajinskega sveta so znane po svojem mirnem, rekli bi skoraj zatonem ozračju. Večerašnja seja pa je bila vendarle izjema, saj se je včaske tokrat kar precej razgledalo, in sicer ko je svetovalec Tominez (KPI) prebral resolucijo svoje stranke v zvezi z zadnjimi tragičnimi dogodki v državi. Ta resolucija se glasi:

Pokrajinski svet izraža svojo najglobljo solidarnost z žrtvami našega organa javne varnosti proti antifašističnim državljanom v mnogih italijanskih mestih. Svet zahteva, da se ugotovi neposredna in poslednja odgovornost vladnih organov. Priznava se zahtevam množice in antifašističnih patriotskih ustanov, naj se prepove dejavnost nadaljevalcev fašizma, ki kršijo republiko ustavo, ter izraža željo po sestavi mlade, ki bo sestavila svojih dolžnosti nospoti narodu in zgodovini.

Bilo je, kakor da je Tominez dregnil z resolucijo in njeno utemeljitvijo v sršenje gnezdo. Dejal je namreč, da je mislil, da bo sploh predsednik kaj spregovoril v zvezi s tem, kar se je zgodilo v različnih mestih. Dejal je, da se niso pripetili po leto 1945. Pripomnil je tudi, da je spričo tega predsednikovega molka zelo razočaran.

Najprej se je oglašila misovka De Vecchi in protestirala, češ da so oni v pokrajinskem svetu vedno spopadali proti stranke, da so jo Tominezove besede razžalile in da bila zato zapustila sejo, če ne bi bila zadnja.

Nato je predsednik prof. Gregoretti prebral izjavo, ki je bila očito pripravljena in natipkana že naprej. Dejal je, da se ni bil prilepil na dan, če ne bi bil Tominez načel tega vprašanja, ker je bil pač namen demokristjanske skupine preiti molče mimo omenjenih dogodkov. Izjavo je prof. Gregoretti najprej prebral, da so si pričakovali, da bodo komunisti predložili svojo stališče do zadnjih dogodkov. Toda s to stvarjo se je že ukvarjal parlament med razpravo o proračunu notranje prebivalstva, pri čemer je prišlo tudi do hudega razburjenja, napetosti in spopadov med poslanci. Zatem je dejal, da bo tudi danes o tem v parlamentu obširno razpravljati ter da se za pokrajinski svetovalec k temu ni naveda prispevati. Dejal je dalje, da so se tudi demokristjani borili proti fašizmu, da pa so za spopadovanje in zaščito svojih demokratičnih in obsojajo tudi vsak poskus zrušitve obstoje-

čega reda s katerekoli strani, da so antikomunisti odklanjali fašizem, kakor so antifašisti, ne da bi se uklonili komizizmu. Dejal je tudi, da hočejo spoštovati ustavo, ter v njenem okviru ščititi svobodo in demokracijo.

Prof. Gregoretti pa se ni niti dotaknil osnovne kočljive stvari vsesega vprašanja, to je sodelovanja med demokristjani in fašisti, ki je privedlo do sedanjega stanja. Duh vseh, kateri zagotavljajo demokristjani svoje spoštovanje, pa je vsakekor v nasprotju z njihovim sodelovanjem s fašisti, od katerih je odvisen obstoj sedanje vlade.

Načelnik demokristjanske skupine odv. Persoglia je začel predlagati, naj se pokrajinski svet izreče o Gregorettijevi izjavi, proti čemu je nastopil monarhist Antoni, češ da to ni formalno potrebno. Nato je spregovoril demokristjan Degano, ki je v svojem tonu, in skrajno pristranski trdil, da so genovski dogodki delo prevratnih komunističnih aktivistov, kakor da ne bi vsa Genova uprila priložnost misovkemu kongresu, ki se bo odvijal v Rimu. Dejal je, da sili samsi partizanski voditelji miriti ogromne ljudske množice, ki ni prišlo do česa hujšega. Iz kakšne podzvesti so vrela Daganu na usta besede, ki jih je izgovoril, da je govornik množice uporabil izraz «forza bruta» (surova ali povzročena sila), iz česar se vidi kako mu je žal, da je antifašistična Genova onemogočila fašistični kongres. Dejal je, da je razložil, kaj je razlog za zavrnilo te besede demokristjanskega svetovalca in hkrati sindikalista, ki mu je delavski razred «forza bruta».

Predsednik Gregoretti je najprej nameraval dati Tominezovo resolucijo na glasovanje, toda po vročenem razpravljanju se je premislil in dal na glasovanje predlog, ali naj se o resoluciji sploh glasuje ali ne. Vsi, razen komunističnih svetovalcev, so seveda glasovali za, kar je razlogu o resoluciji, tako da sploh ni prišlo do nje. Vendar je prof. Gregoretti na koncu izrekel nekaj besed v počastitev spomina na nekoga, ki so vsi vstali in posvetili živim trenutke molka.

Potem je sledilo navadno upravno delo in so odobrili vrsto upravnih sklepov, tako da so izpraznili vse dnevni red razen nekaterih točk, ki niso nujne. Te točke so se tikale otroškega vrta v Ulici Margherita v soseski, ki jo je kupila država za 37 milijonov lir v Villi Giulia, spremembe pravilnik o najemnih pokrajinskih stanovanjih, oddaja stanovanj v soseski Ulici Margherita v zakup, juljskega letališča, prispevkov raznim do-

brodelnim in drugim ustanovam, ukinitev oddelka v pravilniku o pokrajinskih umobolnicah, po katerem niso smeli doseči zaposlovanja v umobolnicah poročenih žena itd.

V začetku seje je prof. Gregoretti sporočil, da so se sindikalni predstavniki ter predstavniki pokrajine, tržaške in misovke občine in ECA v Rimu na glavnem ravnanstvu INPS razgovorili glede ponovitve konvencij o pokojninah z INPS. Od razgovorilcev INPS so dobili ugodna zagotovila v zvezi z rešitvijo tega kočljivega in zapletenega obdobja sedanje vlade.

Črna nedelja za motorna vozila

Na obalni cesti je avtomobil silovito trčil v kolesarja

V Krogljah sta trčila dva motorja - Z motorjem je zavozil prevec na desno in je z desno nogo zadel v občestni kamen

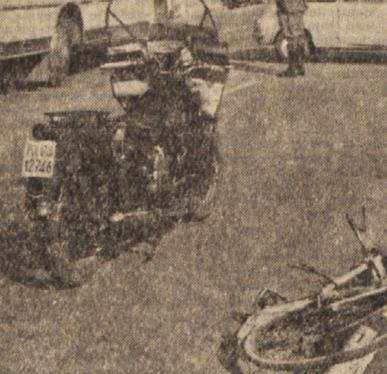
Tak je bil Cogojev avtomobil, potem ko je trčil v neprevišnega kolesarja

V nedeljo popoldne se je na obalni cesti zgodila huda prometna nesreča. Bilo je nekaj pred 16. uro, ko se je 20 let stari Paolo Cogoji iz U. San Marco 49 vozil s svojim avtom, v katerem je sedela tudi 19 let stara Laura Brusati iz U. Campanella 42, proti Sesljanu. Pod križem je Cogojev avtomobil prehitel nekakšen avtomobil, ki se je prerezal pot kolesarja, ki se je verjetno hotel obrniti proti Trstu. Cogoji je zamenj pritisnil na zavoro; v naslednjem trenutku je namreč že trčil v kolesarja, katerega je vrglo daleč naprej, medtem ko se je avtomobil ustavil na nekaj metrih. Posledice so bile zelo hude, zlasti za kolesarja, 15 let starega Bruna Drusija iz Scala Santa 62. Odpehali so ga v bolnišnico, kjer so ga nujno sprejeli na II. kirurški oddelku s pridržano prognozo. Zdravniki so mu namreč ugotovili več ran na glavi, obrazu in nogah, poleg tega pa so tudi mnenja, da ima nalomljeno lobanjo. V bolnišnico so odpehali tudi Cogoja in Bratošev, vendar se jima nujili samo prvo pomoč in ju odslavili s prognozo okrevanja v nekaj dneh. Na mesto nesreče so seveda prilihi tudi agenti prometne policije, ki so uvedli preiskavo.

Toda v nedeljo se je zgodilo še več drugih nesreč. Poln pred polnočem sta blizu vojašnice finančne straže v Krogljah trčila dva motorja. Na enem sta sedela 30 let stari Bruno Babudri in njegova žena Anna Maria, oba iz U. Campanella 15, na drugem pa 23 let stari Giuseppe Noccioni iz Boljunca 56. Babudri je vozil proti Boljuncu, ko je s stranske poti privozil Noccioni in naslednji trenutek so že bili vsi trije na tleh. Nek avtomobilist, ki je tedaj vozil mimo, je na mesto nesreče takoj poklical rešilni avto, s katerim so vse tri odpehali v bolnišnico. Babudrijeva žena je imela rano na glavi in živčni pretres, tako da so jo pridržali v bolnišnici 15 dneh, medtem ko so možu le obvezali nekaj ran na kolenski in desnini roki, potem pa so ga odslavili s prognozo okrevanja v osmih dneh. Tudi Noccioni se bo moral zdraviti dva tedna, kajti pri padcu si je poškodoval obraz in levo ramo.

Na križišču U. sv. Frančiška in U. Carippana je popoldne 20 let stari Italo Stoli iz U. Campanella 319 trčil v avto, ki ga je vozil 61 let stari Antoni Lampi iz Ulice Torrebiana. Za Stolljem je na motorju sedela tudi 18-letna stara Alba Basazzi iz Reške ceste 103. Pri trčenju sta bila ranjena samo oba motorista, vendar bosta okrevala že v nekaj dneh.

Končno je treba še omeniti nesrečo, ki se je zgodila 13 let starem Luciano Antonogliju od Zgoranje Magdalene 204. Popoldne se je mladenič vozil s svojim motorjem po obalni cesti proti Sesljanu, ko ga je začel prehitovati nek avtomobil. Antonogliji je in zato je hitro obrnil na misli, da bo avto zadel vanj. Toda smola je hoteli, da je z desno nogo zadel občestni kamen, kar je imelo za posledico, da mu je možgan sunek skoraj odtrgal prst na nogi. Seveda so ga takoj odpehali v bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti en mesec.

Obalna cesta - prizorišče hude prometne nesreče: mlad kolesar je med vožnjo nenadoma spremenil smer in naslednji trenutek je vanj zadel avtomobil, kolesarja je vrglo daleč naprej, kjer je nezavesten obeljal in so ga potem s pridržano prognozo sprejeli na II. kirurški oddelku splošne bolnišnice

Včeraj zvečer so se zbrali v dvorani športnega krožka «Internazionale» v U. Zonta 2 tržaški socialisti, katerim je spregovoril predstavnik vodstvenega odbora PSI poslanec Luciano de Pascalis, ki je govoril na temo: PSI za usmeritev na levo in borba proti Tambronijevi vladi. Izvajanja vplivnega socialističnega predstavnika so prisotni sprejeli z dolgotrajnim aplavzom, katerega je govornik, resnici na ljubo, res zasluzil. Priznati je treba namreč, da de Pascalis ni iskal cenenih priznanj za bučni in visokodonečni frazami, temveč se je potrudil, da bi podal čim ostrejšo analizo italijanskega političnega položaja ter s tem v zvezi tudi začel glavne naloge delavskega in demokratičnega gibanja v državi.

Govornik je predvsem poudaril, da je zadnja politična kriza presenetila več ali manj vlado in vse politične stranke. Široko masovno gibanje, ki je zajelo ljudske množice v Genovi, Palermu, Livorno, Reggio Emilii in drugod, je bilo odločno volje delovnih ljudi, da zajezijo vsak poskus, da bi fašizem spet spaval na površje. To

in vedno vesel, tako da je vest o njegovi smrti hudo prevzela vse, ki so ga poznali. V našo tiskarno je prišel pred skoraj dvajsetimi leti in od takrat pa do pred nedeljem je večer za večerom predelal za svojimi «laynotipom», iz katerega so enako merno teklo spicne vrstice. Bil je dober delavec in zvest delovni tovariš, katerega bomo ohranili v lepem spominu. Svoječrno premano umrlega Gargoticha izrekamo naša iskrena sožalja, kateremu se pridružuje tudi ravnateljstvo ZTT.

Pri prečkanju ceste ga je podrl avtomobil

Nesrečen se bo moral zdraviti najmanj 20 dni, če ne bodo nastopile komplikacije

Na U. Pindemonte se je včeraj v prvih popoldanskih urah zgodila prometna nesreča, katere žrtev je postal 56 let stari pesec Nair Fermo iz U. Bonomo 1. Fermo je hotel prečkati cestišče, tedaj pa je v smeri proti Sv. Ivanu privozil s svojim avtom 43 let stari Francesco Di Biagio in podrl pešca na tla. Fermo, ki je bil že na prvi pogled hudo zdelan, so kmalu po nesreči odpehali na rešilni avto in ga odpehali v bolnišnico, kjer so ga sprejeli na kirurški oddelku. Imel je več ran na rokah, nogah in na glavi, poleg tega pa so mu zdravniki ugotovili še možganski pretres. Če ne bodo nastopile komplikacije, bo Fermo okrevaj v dvajsetih dneh.

Prerana smrt našega delovnega tovariša

Včeraj zjutraj je nenadoma preminil naš bivši delovni tovariš iz tiskarne Založništva tržaškega tiska Giuciochino Gargotich. Star je bil komaj 45 let, na zunaj poln zdravja

Benito Banco, star 23 let, iz U. Lorenzetti 29, star znanec sodnih dvoran, se je včeraj znašel znova pred kazenskim sodiščem. To pa, resnici na ljubo, ne zaradi tatvine, kot je bil primer pred par dnevi, ko so ga sodili zaradi kraje v nekem podzemju v U. Ponziana ter ga opustil zaradi pomanjkanja dokazov, temveč zato, ker se je zopet vrnil v nekemu mladeniču, ki je bil preveč galanten z neko žensko, ki je bila v njegovi družbi. Ob tej priložnosti, bilo je 25. aprila letošnjega leta, je bil Banco nekaj čez polnoč z dvema ženskama pred banko «Dinon» na Obrežju Grumala. Priljubljen se jim je 24-letni Anonio Iurevich, ki stanuje v begunskem taborišču Campo Marzio 3, ki jih je nagovoril z neprimernimi besedami z družinskimi člani. Sodišče ga je spoznalo za krivega ter ga obsodilo na 8 mesecev zapora.

Seja občinske zdravstvene komisije

Razprava o zgraditvi okrevališča pri Sv. Ivanu

Včeraj se je na tržaškem županstvu sestala zdravstvena komisija, ki ji predseduje podžupan prof. Cumbat. Med drugimi člani komisije je bil na sestanku navzoč tudi dr. Jože Dekleva. Komisija se je sestala zadnjič pred začetkom poletnih počitnic, ker se bodo vse občinske komisije ponovno sestale šele v septembru, ko bodo zopet sklicali seje občinskega sveta. Komisija je nadaljevala razpravo o ureditvi združenih bolnišnic. Prof. Tagliarferro je namreč poročal o načrtu za zgraditev okrevališča za starčke in starke pri Sv. Ivanu, ki bi razbremenilo glavno bolnišnico, katere je sedaj močno natrpana, ker njeni prostori ne zadostujejo za mestne potrebne. Pri tem se je prof. Tagliarferro skliceval tudi na 38. člen ustave, ki določa, da mora država skrbeti za stare ljudi, in rekel, da bi moral Trst predložiti načrti tudi na tem področju, kajti na mnogih drugih.

Vprašanje povzročilo namreč veliko skrbi, saj odjedajo kronični bolniki bolnišnic mnogo prostora in zasedajo okrog 25 odstotkov vseh razpoložljivih postelj, ki bi jih mnogokrat koristne uporabili za akutne bolne. Pri tem pa gre tudi za prihranek, saj bi bili izdatki v okrevališču za starčke mnogo manjši kot so sedaj v bolnišnici. Če bi zgradili okrevališče, bi mnogo prihranila zlasti občina in razne socialno zavestne ustanove, saj bi plačevala za starčke mnogo nižje oskrbovalnine.

Zato naj se zgradi pri Sv. Ivanu moški in ženski oddelki okrevališča za starčke, in sicer skupno 700 postelj, to je po 350 postelj v vsakem oddelku. Od teh bi jih ostalo v zadnjem nadstropju okrog 100 na razpolago za starčke sploh, ostale postelje pa bi bile na razpolago za kronično bolne. Prof. Tagliarferro meni, da bi bilo to tudi v korist njihovem zdravlju. Svetovalci so se strinjali s tem predlogom, ki se opira tudi na podobne predloge, ki so bili postavljeni že prej. Komisija je sklenila, naj podžupan Cumbat seznaní s tem župana dr. Franzila ter naj se vprašanje načne v razgovorih med predstavniki raznih prizadetih oblasti in ustanov ter zavarovalnih zavodov.

Predavanje poslanca PSI Luciana de Pascalisa

Štiri teoretične možnosti za rešitev sedanjega položaja

Protifašistične in protivladne demonstracije niso bile «komunistična izvajanja» - PSI je proti zostritvi politične borbe

gibanje pa ni bilo usmerjeno samo proti neofašizmu kot takemu, temveč je tudi zahtevalo za tem, da pride do korenitega preokreta v vodstvu vlade in države.

V tej zvezi je de Pascalis še posebej poudaril odločno vlogo mladine v zadnjih dogodkih. Mladina — je rekel govornik — je dojela globoko razpoko, ki darsi državo od ljudstva, zakoniti ustroj države od dejanskega stanja, v katerem živijo ljudske množice. To razpoko je treba premostiti, kar pa je možno samo s korenitimi čiščenjem državnega aparata, ki je danes na žalost zelo fašizirano.

Govornik je nato očrtal pot dogodkov pri Porta San Paolo v Rimu. Posebej je poudaril dejstvo, da so se politični organi po nalogu z vrha načrtno znesli nad parlamentarnimi predstavniki levice. Odločno pa je zavrgel demokristjanske trditve, da je pri teh manifestacijah šlo za «komunistična izvajanja». Protifašistično in protivladno gibanje je bilo vseskoj masovno, spontano in samo v drugem delu akcije je uspelo raznim političnim strankam, da so ga usmerjale in kontrolirale. V teku dogodkov je Tambronijeva vlada dokazala svojo jibkost in da se ohrani na oblasti je bila prisiljena, da se zateče k najbolj odurnim policijskim metodam.

Nato je de Pascalis postavil vprašanje bodočih akcij. Danes se začne pred parlamentom debata o političnem stanju v državi. Kakšne so perspektive, kakšne izhode nudi sedanji položaj? Po go-

Iz sodnih dvoran

Prstni odtisi na oknu so izdali mladega tatu

Vlomil je v sobo begunca, ki je žalil neko žensko - Obsojen surovež, ki je grdo ravnal z ženo

Benito Banco, star 23 let, iz U. Lorenzetti 29, star znanec sodnih dvoran, se je včeraj znašel znova pred kazenskim sodiščem. To pa, resnici na ljubo, ne zaradi tatvine, kot je bil primer pred par dnevi, ko so ga sodili zaradi kraje v nekem podzemju v U. Ponziana ter ga opustil zaradi pomanjkanja dokazov, temveč zato, ker se je zopet vrnil v nekemu mladeniču, ki je bil preveč galanten z neko žensko, ki je bila v njegovi družbi. Ob tej priložnosti, bilo je 25. aprila letošnjega leta, je bil Banco nekaj čez polnoč z dvema ženskama pred banko «Dinon» na Obrežju Grumala. Priljubljen se jim je 24-letni Anonio Iurevich, ki stanuje v begunskem taborišču Campo Marzio 3, ki jih je nagovoril z neprimernimi besedami z družinskimi člani. Sodišče ga je spoznalo za krivega ter ga obsodilo na 8 mesecev zapora.

Koristni naslovi in tel. številke

Občinski davčni urad: Ulica Nordio 1 — Urnik: od 8,10 do 12, v februarju, aprilu, juniju, avgustu, oktobru in decembru, ko zapadejo roki za plačilo davkov, so uradi odprti v dneh od 10. do 18. tudi popoldne, in sicer od 15,30 do 17,30.
Anzarski urad: U. A. Diaz št. 25-27 — tel. 35-425. Urnik: od 8,30 do 12.
Občinski trošarinski urad: U. del Teatro 4 — tel. 35-520.
Gasilci — 22-22
Rdeči križ — Trg V. Veneto — 24-224

Seja občinske zdravstvene komisije

Razprava o zgraditvi okrevališča pri Sv. Ivanu

Včeraj se je na tržaškem županstvu sestala zdravstvena komisija, ki ji predseduje podžupan prof. Cumbat. Med drugimi člani komisije je bil na sestanku navzoč tudi dr. Jože Dekleva. Komisija se je sestala zadnjič pred začetkom poletnih počitnic, ker se bodo vse občinske komisije ponovno sestale šele v septembru, ko bodo zopet sklicali seje občinskega sveta. Komisija je nadaljevala razpravo o ureditvi združenih bolnišnic. Prof. Tagliarferro je namreč poročal o načrtu za zgraditev okrevališča za starčke in starke pri Sv. Ivanu, ki bi razbremenilo glavno bolnišnico, katere je sedaj močno natrpana, ker njeni prostori ne zadostujejo za mestne potrebne. Pri tem se je prof. Tagliarferro skliceval tudi na 38. člen ustave, ki določa, da mora država skrbeti za stare ljudi, in rekel, da bi moral Trst predložiti načrti tudi na tem področju, kajti na mnogih drugih.

Vprašanje povzročilo namreč veliko skrbi, saj odjedajo kronični bolniki bolnišnic mnogo prostora in zasedajo okrog 25 odstotkov vseh razpoložljivih postelj, ki bi jih mnogokrat koristne uporabili za akutne bolne. Pri tem pa gre tudi za prihranek, saj bi bili izdatki v okrevališču za starčke mnogo manjši kot so sedaj v bolnišnici. Če bi zgradili okrevališče, bi mnogo prihranila zlasti občina in razne socialno zavestne ustanove, saj bi plačevala za starčke mnogo nižje oskrbovalnine.

Zato naj se zgradi pri Sv. Ivanu moški in ženski oddelki okrevališča za starčke, in sicer skupno 700 postelj, to je po 350 postelj v vsakem oddelku. Od teh bi jih ostalo v zadnjem nadstropju okrog 100 na razpolago za starčke sploh, ostale postelje pa bi bile na razpolago za kronično bolne. Prof. Tagliarferro meni, da bi bilo to tudi v korist njihovem zdravlju. Svetovalci so se strinjali s tem predlogom, ki se opira tudi na podobne predloge, ki so bili postavljeni že prej. Komisija je sklenila, naj podžupan Cumbat seznaní s tem župana dr. Franzila ter naj se vprašanje načne v razgovorih med predstavniki raznih prizadetih oblasti in ustanov ter zavarovalnih zavodov.

govornik pa ni bilo usmerjeno samo proti neofašizmu kot takemu, temveč je tudi zahtevalo za tem, da pride do korenitega preokreta v vodstvu vlade in države.

V tej zvezi je de Pascalis še posebej poudaril odločno vlogo mladine v zadnjih dogodkih. Mladina — je rekel govornik — je dojela globoko razpoko, ki darsi državo od ljudstva, zakoniti ustroj države od dejanskega stanja, v katerem živijo ljudske množice. To razpoko je treba premostiti, kar pa je možno samo s korenitimi čiščenjem državnega aparata, ki je danes na žalost zelo fašizirano.

Govornik je nato očrtal pot dogodkov pri Porta San Paolo v Rimu. Posebej je poudaril dejstvo, da so se politični organi po nalogu z vrha načrtno znesli nad parlamentarnimi predstavniki levice. Odločno pa je zavrgel demokristjanske trditve, da je pri teh manifestacijah šlo za «komunistična izvajanja». Protifašistično in protivladno gibanje je bilo vseskoj masovno, spontano in samo v drugem delu akcije je uspelo raznim političnim strankam, da so ga usmerjale in kontrolirale. V teku dogodkov je Tambronijeva vlada dokazala svojo jibkost in da se ohrani na oblasti je bila prisiljena, da se zateče k najbolj odurnim policijskim metodam.

Nato je de Pascalis postavil vprašanje bodočih akcij. Danes se začne pred parlamentom debata o političnem stanju v državi. Kakšne so perspektive, kakšne izhode nudi sedanji položaj? Po go-

Iz sodnih dvoran

Prstni odtisi na oknu so izdali mladega tatu

Vlomil je v sobo begunca, ki je žalil neko žensko - Obsojen surovež, ki je grdo ravnal z ženo

Benito Banco, star 23 let, iz U. Lorenzetti 29, star znanec sodnih dvoran, se je včeraj znašel znova pred kazenskim sodiščem. To pa, resnici na ljubo, ne zaradi tatvine, kot je bil primer pred par dnevi, ko so ga sodili zaradi kraje v nekem podzemju v U. Ponziana ter ga opustil zaradi pomanjkanja dokazov, temveč zato, ker se je zopet vrnil v nekemu mladeniču, ki je bil preveč galanten z neko žensko, ki je bila v njegovi družbi. Ob tej priložnosti, bilo je 25. aprila letošnjega leta, je bil Banco nekaj čez polnoč z dvema ženskama pred banko «Dinon» na Obrežju Grumala. Priljubljen se jim je 24-letni Anonio Iurevich, ki stanuje v begunskem taborišču Campo Marzio 3, ki jih je nagovoril z neprimernimi besedami z družinskimi člani. Sodišče ga je spoznalo za krivega ter ga obsodilo na 8 mesecev zapora.

Koristni naslovi in tel. številke

Občinski davčni urad: Ulica Nordio 1 — Urnik: od 8,10 do 12, v februarju, aprilu, juniju, avgustu, oktobru in decembru, ko zapadejo roki za plačilo davkov, so uradi odprti v dneh od 10. do 18. tudi popoldne, in sicer od 15,30 do 17,30.
Anzarski urad: U. A. Diaz št. 25-27 — tel. 35-425. Urnik: od 8,30 do 12.
Občinski trošarinski urad: U. del Teatro 4 — tel. 35-520.
Gasilci — 22-22
Rdeči križ — Trg V. Veneto — 24-224

Seja občinske zdravstvene komisije

Razprava o zgraditvi okrevališča pri Sv. Ivanu

Včeraj se je na tržaškem županstvu sestala zdravstvena komisija, ki ji predseduje podžupan prof. Cumbat. Med drugimi člani komisije je bil na sestanku navzoč tudi dr. Jože Dekleva. Komisija se je sestala zadnjič pred začetkom poletnih počitnic, ker se bodo vse občinske komisije ponovno sestale šele v septembru, ko bodo zopet sklicali seje občinskega sveta. Komisija je nadaljevala razpravo o ureditvi združenih bolnišnic. Prof. Tagliarferro je namreč poročal o načrtu za zgraditev okrevališča za starčke in starke pri Sv. Ivanu, ki bi razbremenilo glavno bolnišnico, katere je sedaj močno natrpana, ker njeni prostori ne zadostujejo za mestne potrebne. Pri tem se je prof. Tagliarferro skliceval tudi na 38. člen ustave, ki določa, da mora država skrbeti za stare ljudi, in rekel, da bi moral Trst predložiti načrti tudi na tem področju, kajti na mnogih drugih.

Vprašanje povzročilo namreč veliko skrbi, saj odjedajo kronični bolniki bolnišnic mnogo prostora in zasedajo okrog 25 odstotkov vseh razpoložljivih postelj, ki bi jih mnogokrat koristne uporabili za akutne bolne. Pri tem pa gre tudi za prihranek, saj bi bili izdatki v okrevališču za starčke mnogo manjši kot so sedaj v bolnišnici. Če bi zgradili okrevališče, bi mnogo prihranila zlasti občina in razne socialno zavestne ustanove, saj bi plačevala za starčke mnogo nižje oskrbovalnine.

Zato naj se zgradi pri Sv. Ivanu moški in ženski oddelki okrevališča za starčke, in sicer skupno 700 postelj, to je po 350 postelj v vsakem oddelku. Od teh bi jih ostalo v zadnjem nadstropju okrog 100 na razpolago za

Pomlad afriških narodov

Tudi portugalskoAngolo zajema val osvobajanja

Že 400 let portugalska kolonialna posest - Suženjsko izkoriščanje - Politika asimilacije domačinov

Med še obstoječimi afriškimi kolonijami je najbolj ekonomsko Angola, ki leži južno od Konga. Na 1.246.700 kv. km živi pod portugalsko pravico okrog 4 milijone črni in mešanohorodorcev. Prebujanje afriških narodov in nastajanje novih neodvisnih držav je seveda imelo svoj odmev tudi v Angoli, čeprav je portugalska vojska njene meje proti Kongu skoraj hermetično zaprla...

Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Portugalski so osvojili Angolo leta 1575 in po pričevanjih redkih evropskih obiskovalcev tega področja, se v Angoli v skoraj 4 stoletjih ni mnogo spremenilo. Prenehala je samo odkritja prodaja črnih sužnjev, na katerih račun so portugalski trgovci nekaj stoletij kopičili svoje bogastvo. Običajem pa redčili vrsto domačinov. Prislino delo za domačine je še danes v praksi. Vsa moški nad 18 let mora delati za kolonialne gospodarje najmanj 6 mesecev na leto. Z najamom minimalno mezdno 3.200 dinarjev mesečno. Toda večina delodajalcev se ne drži niti te beršne mezde, ki so v praksi čisto mnogo manjše, obvezno delo pa daljše od 6 mesecev na leto. Škadar ni dovolj moških delavcev, piše dopisnik londonskega "Timesa" iz glavnega mesta Angole Lusake, vzvzemajo njihova mesta žene in otroci. Posebni dopisniški lista, ki je pred nekaj meseci prepotoval Angolo, piše, da dvakrat videl skupino malih otrok in žena zapuščenih v puščavah in delih. "Ta kolonija je še večji in težji zapor kot Portugalska sama v rokah njenega diktatorja Salazarja.

Pravilo. Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Portugalski so osvojili Angolo leta 1575 in po pričevanjih redkih evropskih obiskovalcev tega področja, se v Angoli v skoraj 4 stoletjih ni mnogo spremenilo. Prenehala je samo odkritja prodaja črnih sužnjev, na katerih račun so portugalski trgovci nekaj stoletij kopičili svoje bogastvo. Običajem pa redčili vrsto domačinov. Prislino delo za domačine je še danes v praksi. Vsa moški nad 18 let mora delati za kolonialne gospodarje najmanj 6 mesecev na leto. Z najamom minimalno mezdno 3.200 dinarjev mesečno. Toda večina delodajalcev se ne drži niti te beršne mezde, ki so v praksi čisto mnogo manjše, obvezno delo pa daljše od 6 mesecev na leto. Škadar ni dovolj moških delavcev, piše dopisnik londonskega "Timesa" iz glavnega mesta Angole Lusake, vzvzemajo njihova mesta žene in otroci. Posebni dopisniški lista, ki je pred nekaj meseci prepotoval Angolo, piše, da dvakrat videl skupino malih otrok in žena zapuščenih v puščavah in delih. "Ta kolonija je še večji in težji zapor kot Portugalska sama v rokah njenega diktatorja Salazarja.

Pravilo. Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Portugalski so osvojili Angolo leta 1575 in po pričevanjih redkih evropskih obiskovalcev tega področja, se v Angoli v skoraj 4 stoletjih ni mnogo spremenilo. Prenehala je samo odkritja prodaja črnih sužnjev, na katerih račun so portugalski trgovci nekaj stoletij kopičili svoje bogastvo. Običajem pa redčili vrsto domačinov. Prislino delo za domačine je še danes v praksi. Vsa moški nad 18 let mora delati za kolonialne gospodarje najmanj 6 mesecev na leto. Z najamom minimalno mezdno 3.200 dinarjev mesečno. Toda večina delodajalcev se ne drži niti te beršne mezde, ki so v praksi čisto mnogo manjše, obvezno delo pa daljše od 6 mesecev na leto. Škadar ni dovolj moških delavcev, piše dopisnik londonskega "Timesa" iz glavnega mesta Angole Lusake, vzvzemajo njihova mesta žene in otroci. Posebni dopisniški lista, ki je pred nekaj meseci prepotoval Angolo, piše, da dvakrat videl skupino malih otrok in žena zapuščenih v puščavah in delih. "Ta kolonija je še večji in težji zapor kot Portugalska sama v rokah njenega diktatorja Salazarja.

Pravilo. Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Portugalski so osvojili Angolo leta 1575 in po pričevanjih redkih evropskih obiskovalcev tega področja, se v Angoli v skoraj 4 stoletjih ni mnogo spremenilo. Prenehala je samo odkritja prodaja črnih sužnjev, na katerih račun so portugalski trgovci nekaj stoletij kopičili svoje bogastvo. Običajem pa redčili vrsto domačinov. Prislino delo za domačine je še danes v praksi. Vsa moški nad 18 let mora delati za kolonialne gospodarje najmanj 6 mesecev na leto. Z najamom minimalno mezdno 3.200 dinarjev mesečno. Toda večina delodajalcev se ne drži niti te beršne mezde, ki so v praksi čisto mnogo manjše, obvezno delo pa daljše od 6 mesecev na leto. Škadar ni dovolj moških delavcev, piše dopisnik londonskega "Timesa" iz glavnega mesta Angole Lusake, vzvzemajo njihova mesta žene in otroci. Posebni dopisniški lista, ki je pred nekaj meseci prepotoval Angolo, piše, da dvakrat videl skupino malih otrok in žena zapuščenih v puščavah in delih. "Ta kolonija je še večji in težji zapor kot Portugalska sama v rokah njenega diktatorja Salazarja.

Pravilo. Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Portugalski so osvojili Angolo leta 1575 in po pričevanjih redkih evropskih obiskovalcev tega področja, se v Angoli v skoraj 4 stoletjih ni mnogo spremenilo. Prenehala je samo odkritja prodaja črnih sužnjev, na katerih račun so portugalski trgovci nekaj stoletij kopičili svoje bogastvo. Običajem pa redčili vrsto domačinov. Prislino delo za domačine je še danes v praksi. Vsa moški nad 18 let mora delati za kolonialne gospodarje najmanj 6 mesecev na leto. Z najamom minimalno mezdno 3.200 dinarjev mesečno. Toda večina delodajalcev se ne drži niti te beršne mezde, ki so v praksi čisto mnogo manjše, obvezno delo pa daljše od 6 mesecev na leto. Škadar ni dovolj moških delavcev, piše dopisnik londonskega "Timesa" iz glavnega mesta Angole Lusake, vzvzemajo njihova mesta žene in otroci. Posebni dopisniški lista, ki je pred nekaj meseci prepotoval Angolo, piše, da dvakrat videl skupino malih otrok in žena zapuščenih v puščavah in delih. "Ta kolonija je še večji in težji zapor kot Portugalska sama v rokah njenega diktatorja Salazarja.

Pravilo. Teoretično lahko po pravilu "esimilados" vsak domačin - indigenas - ki zna čitati in pisati portugalsko. Praktično večina domačinov, ki pripadajo različnim afriškim plemenom, ne zna čitati in ne pisati, ker ni ma možnosti, da bi se tega naučila. Portugalski sami pa tudi nimajo pri tem nobenega interesa.

Narodni pozornici, ko so pristavili vseafriški konferenci v Tunisu. Takrat so dejali "To je šele začetek. Nadaljevanje tega začetka se portugalske oblasti seveda boji. Proglasile neodvisnosti Konga je v kritični pokrajini Cabinda je v kritični pokrajini Bakongo, ki bi se želeli osvoboditi in združiti z rojaki iz Konga. Več kot 35.000 prebivalcev Angole je v zadnjem času pobegnilo v Leopoldville. Večina sodeluje v Gibanju za osvoboditev portugalskih posesti, katerega uslanovitelj in voditelj je Gomez Belarmino Montez iz portugalske Gvineje živi v emigraciji v neodvisni Gvineji. Očitno je, da Portugalska ne bo mogla brez posledic ignorirati zgodovinski in družbeni razvoj v Africi.

Madžarska folklorna skupina „Meček“ v Kopru

Prizor z nastopa madžarskega folklorne ansambla iz Pečuja na koprskem glavnem trgu

Sosedna naroda se spoznavata

Dve razstavi jug. slikarjev v Rimu

Razstava »primitivcev« ali »naivnežev« - Samostojna razstava Makedonca Slave Dukovskega

Preteklo zimo sta se mudila v Zagrebu italijanska filmska strokovnjaka Cesare Zavattini in Aldo Paladini. Ko je Paladini obiskal razstavo otroških risank, je presenečeno dejal: »Tukaj se ne vidi samo superiorna likovna tehnika v nekem delu otrok, ki se sicer v drugih krajih sveta zabavajo z mazanjem po papirju, pač pa odseva iz teh del ljubezen do prirode in življenja skupno z veseljem in željo po izražanju v barvi in v obliki...»

Razgovarjajoč se s svojimi prijatelji v Jugoslaviji je Paladini zvedel, da je mogoče naklonjenost likovnemu izražanju do neke mere smatrati za običajni pojav v deželi, kjer tako imenovano »primitivno« slikarstvo obstaja in cvete celo v najbolj zakotnih vaseh. Paladini je tedaj začel, kot sam pravi, gledati na to vrsto slikarstva z novimi očmi. Tako sem - pravi Paladini - spoznal morda edini primer na svetu, primer države, v kateri se slikarstvo pogosto javlja tudi med dnevnimi navadami, kot je to n. pr. delo na polju ali pa za strojem.

Paladini si je nato ogledal dela teh slikarjev in ko se je vrnil v Rim, se je o svojih zapažanjih v Jugoslaviji razgovarjal z direktorjem rimske galerije »La Nuova Pesa«, ta pa je stopil v stik z Galerijo primitive umetnosti v Zagrebu. Tako je bila v sodelovanju teh dveh galerij organizirana v Rimu razstava 32 del Generaliča, Viriusa in Skurjenja. Razstavi je kritika posvetila znatno pozornost. O njej so bile napisane številne zelo pozitivne kritike v raznih listih. Duilio Morosini, kritik lista »Paese«, pravilo, da bi Generaliča, Viriusa premeňovali prej za ljudska slikarja kot pa za enaivneža, kajti ona sta del kmečkega sveta in pri niju se največkrat v neposrednosti srečujeta z nasprotnim nagnenjem do olografije in muzeja, na katera gledata z globokim spoštovanjem, a tega spoštovanja po njihovem mišljenju moderna umetnost ne zasluži.

Te dni pa je bila v Rimu v Galeriji sodobne umetnosti »Albatros« otvorena še ena razstava jugoslovskega slikarstva. Gre za samostojno razstavo makedonskega slikarja Slave Dukovskega. Mladi umetnik je že razstavljal z uspehom v Beogradu in Skoplju, sodeloval pa je tudi na mnogih kolektivnih razstavah. V Rimu se je prvič pojavil pred inozemsko kritiko. Kritika je dala priznanje tako slikarju samemu kot moderne jugoslovskega slikarstva. Gre za samostojno razstavo makedonskega slikarja Slave Dukovskega. Mladi umetnik je že razstavljal z uspehom v Beogradu in Skoplju, sodeloval pa je tudi na mnogih kolektivnih razstavah. V Rimu se je prvič pojavil pred inozemsko kritiko. Kritika je dala priznanje tako slikarju samemu kot moderne jugoslovskega slikarstva. Gre za samostojno razstavo makedonskega slikarja Slave Dukovskega. Mladi umetnik je že razstavljal z uspehom v Beogradu in Skoplju, sodeloval pa je tudi na mnogih kolektivnih razstavah. V Rimu se je prvič pojavil pred inozemsko kritiko. Kritika je dala priznanje tako slikarju samemu kot moderne jugoslovskega slikarstva.

VIII. Ljubljanski balet

Jugoslovanski baletni ansambliso pokazali visoko umetniško raven

Ljubljanski balet - vzor discipliniranosti, beograjski balet - višek umetniške uravnovešenosti, sarajevski balet - mladostno zanesen in vitalen

Bošoj teatra, kakor in predvsem po zaslugi enega najdomotejših in najboljših igralecov, ki se jih v življenju videl. Ademo balet »Giselle« je bil prvič izveden leta 1841 in je eden od redkih izmed tisočev, ki se je po 120 letih obdržal kot stalen gost na repertoarjih svetovnih baletnih skupin. Jasno je, da morajo biti tako glasbeni kot igralski elementi, ki dajo temu romantičnemu baletu njegovo vitalnost. Prav tako je jasno, da morajo biti zlasti igralski elementi tega narave, da se, močar v romantično fantastični pripovedi, dotikajo velikih in globokih občeločevskih resnic. Motivo baleta je neko mlado, silno enkratno ljubezen ne more umreti, postavlja se tudi preko fizične smrti. Giselle, kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v kmetu, a zarne ljubezen gospodarja Hitlerovna, ki jo pravi tako kot grof strastno ljubi. Ko Giselle spozna, da je Albert grof in zaroben z drugo, zblazni in umre. Tu nastopi pravilni simbolični motivi: dekle, ki je umrlo, pred pokorom od ljubezni, se spreminja v priki. Oba ljubimca prihajata na njen grob, toda gozdar, ki ga je dekle zavrnilo, postane žrtev neizprosne stihilske bitje, medtem ko vila Giselle svojega - njegovega smrtonosnega objemalca. Če pomemo, da operni libretu za balet sodeloval tudi slavni francoski romantični pesnik Theophile Gautier, bomo razumeli, da se s snov sama dotika, čeprav v romantični pripovedi, velikih resnic. Giselle, mlada kmečka deklica, se zaljubi v grafa Alberta, ki je preobleden v

«Atomsko politika» britanskih laburistov

Nestabilen kompromis

Laburistična stranka Velike Britanije se v vsem svojem povojnem razvoju bržčas še ni znašla v tako kočljivem položaju kot je zdaj. Notranje razprave in nesoglasja med obema poglavitnima strankama v stranki so se namreč tako razmahnila, da praktično slabe njeno sposobnost, da bi učinkovito nastopila kot politična opozicija. Če gledamo na stvar v tej luči, so razmere v laburistični stranki pomembne za celotno politično življenje Velike Britanije.

Sedanje razprave v laburistični stranki pa imajo veliko večji pomen za samo delavsko gibanje Velike Britanije. To toliko bolj, ker se gibljejo okoli dveh poglavitnih vprašanj laburistične politike: okoli stališča do javne lastnine in okoli atomske politike. Skratka, kopja lomijo okoli tega, ali je treba spreminiti četrti člen strankinega statuta, v katerem je nacionalizacija postavljena kot eden izmed poglavitnih ciljev notranje politike laburistične stranke, in pa, ali naj se Britanija loti enostranske jedrske razorožitve oziroma, ali naj bo še naprej atomska sila. Ta razprava dobiva vse bolj obliko obravnavanja splošne politične smeri laburistične stranke. Prav nobeno naključje ni, da uživa mnenje o potrebi nacionalizacije in o enostranski jedrski razorožitvi široko podporo predvsem nekaterih močnejših sindikalnih zvez. To opozarja na dejstvo, da prihajajo v britanskem delavskem gibanju čedalje močnejše odločitve, ki ne morejo biti koristne delavski razredi, to pa je predvsem zagotovitev miriljubne zunanje politike in naprednega notranjega razvoja v državi.

Sedanja zelo živahna in intenzivna razprava o «atomski politiki» je samo nadaljevanje razprave o širši obrambni politiki laburistične stranke oziroma norebitne prihodnje laburistične vlade, razprave, ki trajajo že dlje časa. V zadnjih mesecih se je v laburistični stranki okrepila zlasti tista struja, ki se zavzema za to, da bi se enostransko odpovedali atomskemu orožju. Najodločnejši zagovornik tega stališča je ugledni in vplivni vodja sindikata splošnih in transportnih delavcev Frank Cousins. Močna podpora temu stališču oziroma skoraj enake zahteve številnih uglednih laburističnih prvakov, med njimi Michaela Foota, Richarda Crossmana, ki je zaradi svojega «protijedrskega» stališča izgubil položaj v laburistični «vladi v senici» ter drugih — so precej utrdile «protijedrske» postavke v britanskem delavskem gibanju. Ker so ta stališča podprli tudi t. i. trgovinski delavci in močni sindikat kovinarjev, je bilo precej jasno, da je bila odločitev pretežna večina laburističnega gibanja, naj bi se Velika Britanija enostransko odrekla jedrskemu orožju, samo še vprašanje dni. Kazalo je, da čakajo le na letne konference še drugih vplivnih sindikalnih zvez, predvsem pa na kongres Trade Unionov in stranke, da bi odstranili iz laburistične politike Gaitskellovo zamisel o «nejedrskem klubu» — ki so jo med razpravami deloma spremenili, vendar je v bistvu ostala pri tem, da mora biti atomska razorožitev Velike Britanije odvisna od razorožitve tudi drugih sil. Dogodki pa so šli drugačno pot.

Neuspeh pariške konference je v britanskem laburističnem gibanju spodbudil prav tiste sile, ki se zavzamejo za «odločnejšo» zahodno politiko. Kar zadeva razprave o atomski politiki, je bilo ta vpliv čutili tudi v tem, da sta se znova uveljavila Gaitskellova jedrska politika in njegovo mnenje, «da ni primerno» da bi se enostransko odrekli atomski bombi. To toliko bolj, ker so izjavljivi pariski sestanki in dogodki, ki so temu sledili, zelo zameglili perspektivo napredka pri reševanju enega izmed poglavitnih mednarodnih vprašanj — razorožitve. Tako je spričo pritiska mednarodnega položaja in o pogumljenih desnih ter «centrumskih» sil v gibanju sindikat javnih uslužbencev, ki se je že lani izrekel proti jedrskemu orožju in politiki strankinega vodje, na svoji letošnji konferenci v celoti podprl Gaitskellovo politiko. O spremembi razmerah v stranki govori tudi to, da je Gaitskellova močno podprla parlamentarna skupina, ki je bila prej, kar

zadeva jedrsko politiko, neenotna. Še več, vodji stranke so se pod pritiskom valov razpoloženja «hladne vojne» uklonili tudi nekateri njegovi ostri kritiki iz prejšnjih obdobij.

Ker se je vladajoča stranka nedavno praktično odrekla politiki britanske narodne proizvodnje jedrskega orožja, je avtomatično postala nepotrebna tudi razprava v laburističnem gibanju o tej zadevi. Ta okoliščina in nekatere spremembe v zamislih obeh strani v laburističnem gibanju so omogočile nekakšno kompromisno rešitev, leta pa je te dni dobila soglasje izvršnega odbora stranke. Kompromis se giblje v okvirih severnoatlantske politike. Ta kompromis temelji razen na soglasju o tem, naj se Velika Britanija oskrbuje z jedrskim orožjem iz ožarne severnoatlantskega pakta, tudi na zahtevah po določenih spremembah v delovanju severnoatlantskega pakta. Spremembe bi bile v tem, da bi dali prednost navadnemu oboroževanju, da bi zagotovili nadzorstvo politikov nad vojsko in kočno, da bi se spoznale z ZDA, naj le-te ne bi uporabljale atomskega orožja brez soglasja zaveznikov.

Toda s tem niso rešili tudi vseh vprašanj laburistične stranke v zvezi z njeno atomsko politiko. Frank Cousins je sicer naprej vztraja na svojih starih «protijedrskih» postavkah.

Šem proti kakršnikoli udeležbi, tako v lastništvu, kakor tudi pri uporabi jedrskega orožja, je dejal pred kratkim ta vplivni laburistični vodja.

Toda največje nesoglasje med njim in Gaitskellom je v zvezi z možnostjo, da bi ameriške čete, ki bi s kakršnikoli nalogo prišle na britanski otok, uporabljale atomsko orožje z britanskega ozemlja. V to je namreč privolil vodja laburistov.

Spričo tega lahko pričakujemo, da se bo v laburistični stranki nadaljevala razprava o atomski politiki, to «liko prej, ker nekateri velike in vplivne sindikalne zveze še niso imele svojih letnih konferenc in tudi še niso zavzele stališča do tega vprašanja. Hkrati pa nekateri manjše sindikalne zveze — njihova usmeritev je pogostokrat odvisna od stališča večjih — podpirajo gledišče sindikata transportnih in splošnih delavcev. Čeprav so postojanke leve v stranki trenutno oslajljene, so še dovolj močne, da v določenem trenutku znova sprožijo vprašanje stališča do atomske politike. Ni dvoma, da se bodo take priložnosti ponudile v prihodnjem obdobju. V polnem teku so že priprave za letno konferenco Trade Unionov v septembru in laburistične stranke v oktobru. Eno izmed poglavitnih vprašanj na njih bo brez dvoma razen stališča do nacionalizacije tudi stališče do atomskega oboroževanja. Če ne bodo do tedaj v laburistični stranki obnovili enotnosti glede teh poglavitnih vprašanj, bi utegnili zelo lahko priti — kot poudarja zadnji čas britanski tisk — tudi do osebnih sprememb v vodstvu laburistične stranke.

MARKO KOZMAN

«Arlecchino» bo vozil 180 kilometrov na uro

To je novi električni vlak, ki bo vozil na progi Milan-Rim-Neapelj med olimpiado

MILAN, 11. — Na progi Milan-Verona so danes preizkušili novo vrsto električnega vlaka, ki bo začel voziti med prihodnjo olimpiado na progi Milan-Rim-Neapelj. Med preizkušnjo je novi vlak večkrat dosegel 180 km na uro. To je največja brzina, ki je bila dosežena na italijanskih železnih progi. Toda namen vožnje ni bil doseči hitrostni rekord, temveč preizkušnja raznih aparatov ob veliki brzini.

Novi električni vlak se bo imenoval «Arlecchino» zaradi njegove notranje ureditve. Njegova zunanost pa bo podobna znaneemu električnemu vlaku «Settebello» s to razliko, da bo novi vlak sestavljen samo iz štirih vagonov namesto iz sedmih in v njem je 148 sedežev.

V načrtu je izredala štiri charlekinova. Cena vsakega znaša 350 milijonov lir.

Rosemarie

FRANKFURT, 11. — Danes se je nadaljevala sodna razprava proti Heinzu Pohlmanu.

Prizor s krvavih demonstracij v Catania: trije policaji snežnos nosijo mrtvega antifašista, ki je malo pred tem padel pod policijskimi streli

Huda železniška nesreča pri Trevisu: trije mrtvi in sedem hudo ranjenih

Laže ranjenih pa je še 52 - Vsi mrtvi in ranjeni so vojaki, ki so se senali v Genovo - Njihov vlak je trčil v potniški vlak zaradi pomote prometnika, ki je bil takoj aretiran

MONTEBELLUNA (Treviso), 11. — Prometno ministrstvo je sporočilo, da se je na postaji Montebelluna pri Trevisu ob 11.45 danes zgodila huda železniška nesreča. Vojaski vlak TM-9311 je zavozil na postajo, in sicer na tir, kjer je že stal potniški vlak. Kljub temu, da je vlak vozil zelo počasi, ker je vozil pod signal pred postajo, je trčil v potniški vlak. Pri tem je bilo ranjenih 28 vojakov, od katerih trije tako hudo, da so ozneželi umrli. Nobene žrtve in poškodbe škode pa ni bilo na potniškem vlaku. Ministrstvo je takoj začelo s preiskavo.

Pozneje se je zvedelo, da je vojaški vlak vozil vojaški material neke konjeniške enote iz Genove. Med 40 vagoni je bil tudi potniški vagon z oficerji ter pet tovornih vagonov z 200 vojniki. Ko je prišlo do trčenja, so se trije od teh vagonov dvignili, okoli katerih se je eden postavil po desno, drugi se je prevrnil na ostala dva. Hudo so ranjeni še trije vojniki, drugi štirje imajo notranje poškodbe, 30 pa jih je laže ranjenih. Odgovornost za nesrečo so že ugotovili in pretor iz Montebelluna, dr. Sergio Casotto, je podpisal ukaz za aretacijo 50-letnega prometnika Luigija Bellija, ki je obtožen za namerni umor. Kretničar Emilio Pallon, ki je izvrševal ukaz aretiranja Bellija, je opazil, da prihaja vlak na tir števil. 3, kjer je že stal potniški vlak. Takoj je vzel rdečo zastavico in se postavil na tir in poskušal nesrečo preprečiti. Toda bilo je že pre-

pozno. Na kraj nesreče so takoj prišli policaji, orožniki, gasilci in avto RK. Pozneje je prišel tudi pretor iz družavnih prokuratorjev in z njim pa še gen. Oizzari, poveljnik armadnega korpusa v Vittoriju Veneto.

Najnovejši podatki o preiskavi pa govori o 46 ranjenih vojakih in o 6 potniških potniškega vlaka, ki so bili laže ranjeni. Ugotovili so tudi, da je vojaški vlak vozil samo 20 km na uro. Prav zaradi tega trčenje ni imelo še hujših posledic. Raziskava je nadalje ugotovila, da se je vojaški vlak, ki je prihajal iz Feltrre proti Spilimbergu preko Trevisa, zaustavil pred rdečim semaforom prav pred vhodom v predor, za katerim je postaja Montebelluna. Tu je čakal ožrak četir ure, da bi potniški vlak izvršil predpisane prekrške. Ko je ta vlak premjel izvršil, je vojaški vlak prejel dovoljenje za vhod v postajo skozi predor, ki je dolg en kilometer in skozi katerega je vozil z zmanjšano brzino. V tem trenutku je kretničar Emilio Pallon, ki je bil okrog sto metrov oddaljen od postaje, opazil nevarnost ter začel teči po tiru in živčati na piščalko ter mahati z rdečo zastavico. Toda njegovih signalov strojevodja ni pravčasno opazil in — v zadnjem trenutku — ni mu ostalo nič drugega kot da je uporabil zavore ter skočil iz lokomotive.

Ni hotel iz zapora

MATERA, 11. — Lansko leto, 22. novembra, so prišli v zapor v Rotondelli pri Matero orožniki iz jetniku Vittorio Sinipoliju, da bi ga osvobodili, ker je predpisano kazen prestal. Toda Sinipoli je odgovoril:

«Zaj se od tukaj ne premaknem.»

Zaman je bil vsak poskus, da bi mu vrnil svobodo, tako da so orožniki prišli v resno zadrego, kajti še nikoli se ni zgodilo, da neki zapornik ne bi hotel zapustiti zopora. Sinipoli se je toliko časa upiral, da so ga orožniki enostavno aretirali in ga obtožili, da se je upr ukazom organov javne varnosti.

Zaradi tega je prišel Sinipoli danes pred sodišče v Matero, ki je zanimivi primer temeljito obravnavalo in nato izreklo razsodbo, da ni kriv, ker ni zagrešil nič kaznivega.

Spretni tat v pariskih hotelih

PARIZ, 11. — Michel Turbot si je izmislil prav gotovo precej dober sistem kraje v pariskih hotelih. Vsako noč je v poznih urah prišel iz svoje sobe k portirju hotela in ga zaprosil, naj mu prinese čisto vina ali likerja. Med portirjevo odsotnostjo se je izposodil ključ kake sobe, v katero se gost še ni vrnil na spanje. Ko je spil naročeni

obrok, je odšel in se zopet vrnil, zaprosil portirja za novo časo pijače, med njegovo odsotnostjo pa vrnil ključ tja, kjer ga je vzel ter ukradene stvari nato pospravil. Tako je precej dolgo opravljal svoje delo. Toda končno so ga vendarle prijel, ko je ukradel skrinjico z dragulji nekim nemškemu turistom. Vrednost je bila namreč precej velika: 5 milijonov lir. Vendar pa zadeva ni bila lahka, kar je spretni Turbot imel pomocnika, ki mu je oddajal ukradene stvari, tako da v njegovi sobi niso našli nič. Sele ko so ga prav trdo prijel, je priznal.

Ebe Roisecco pred prizivnim sodiščem

GENOVA, 11. — Danes jutro se je pred prizivnim sodiščem začela razprava druge stopnje proti znameniti afaristi Ebe Zippoli por. Roisecco, proti njenemu možu Stefanu Roisecco in proti prof. Francescu Spinediju. Kot je znano, je bila Roiseccova obsojena pred kazenskim sodiščem v Genovi 25. marca t. l. po 130 dni dolgi razpravi na 10 let in 8 mesecev zaporov, prof. Spinediju je sodišče opustilo zaradi pomanjkanja dokazov, njenega moža pa zaradi tega, ker ni zagrešil kaznivih dejanj.

Roiseccova je bila obtožena, da je prevarila razne poslovne ljudi za 522 milijonov lir, Spinedi pa za 100 milijonov lir. Proti tej obsojdi sta vložila priziv tako javni tožilec kot obramba Roiseccove in Spinedija. Zaradi tega obtoženka ni bila zaprta, čeprav zaradi amnestije ne bi morala odsedeti vseh 10 let in 8 mesecev. Če pa obsojda do 10. septembra t. l. ne bo postala pravomočna, se ji kazen zniža za polovico. Takrat bo namreč poteklo 7 let in pol, ko je izvršila zadnjo prevaro (10. marca 1953). Dostoj je aretirana 28. maja lani v Rimu.

Citatelji se gotovo spominjajo, da je obtoženka trdila, da je imela dobre zveze s šte-

Sudanski predsednik na obisku v Jugoslaviji

Tito in Abud poudarjata vlogo izvenblokovskih držav

Po ogledu Beograda so sudanski gostje odpotovali v Bosno in Hercegovino

(Od našega dopisnika)
BEOGRAD, 11. — Včeraj so se v Beogradu pričeli jugoslovansko-sudanski politični razgovori med predsednikom republike marsalom Titom in predsednikom vrhovnega vojaškega sveta Sudana, generalom Ibrahimom Abudom in njunimi sodelavci. Po prvih razgovorih je maršal Tito priredil v zveznem izobraževalnem svetu kosilo na čast svojega gosta med katerim je general

Abud izročil maršalu Titu najvišje sudansko odlikovanje. V svoji zdravici med kosilom je Tito obudil spomin na lanskoletni obisk v Sudanu, poudaril uspehe Sudana, in izjavil, da ima Jugoslavija polno razumevanja za sudanske probleme in da mu bo, kolikor je v njeni moči, pomagala.

Potem ko je omenil, da je med Jugoslavijo in Sudanom široka osnova za sodelovanje na mednarodnem področju in ugodni pogoji za razširitev vsestranskega sodelovanja med obema državama, je Tito ugotovil, da Jugoslavija in Sudan, kot izvenblokovski državi, predstavljata veliko moralno silo v mednarodnem življenju, ker se dosledno zavzemata za spoštovanje načel neodvisnosti, suverenosti, enakopravnosti in nevmешanja v notranje zadeve drugih, za ohranitev miru in

zmanjšanje mednarodne napetosti. Neuspeh konference v Parizu in prekinitve razgovorov o razorožitvi v Zenevi je pokazala, da se vprašanja, ki so usodna za človeštvo, ne morejo reševati samo v ozkem krogu velikih sil, da je dolžnost vsakega naroda, da sodeluje v borbi za mir in v naporih za rešitev perečih mednarodnih vprašanj. V tem pogledu je potrebno, da se izvenblokovske države v največji meri zavzamejo za vzpostavitev takega mednarodnega ožračja, ki bi omogočilo, da se na konstruktiven način začnejo reševati osnovna mednarodna vprašanja. V prvi vrsti vprašanje prepovedi jedrskih poizkusov, uporabe in proizvodnje vseh sredstev za množično uničevanje.

Maršal Tito je poudaril, da so Združeni narodi najpriladnejši za reševanje vseh teh vprašanj. Podčrtal je važnost mednarodne pomoči nerazvitim državam in izrazil svoje zadovoljstvo, da se vedno številni afriški neodvisni narodi in zagotovili, da bodo razpravi v Jugoslaviji kot doslej dosledno podpirali osvobodilno borbo afriških narodov.

Predsednik sudanske vlade general Abud je v svoji zdravici posebno obsojil rasno diskriminacijo v Južnoafriški uniji in izrazil svoje zgražanje zaradi neresnega vprašanja palestinskih beguncev in svojo zaskrbljenost zaradi jedrskih poizkusov Francije v Sahari. «Sudan — je poudaril Abud — postavlja palestinsko vprašanje na vrh seznamov mednarodnih vprašanj zaradi svoje humanitarne strani, saj gre za nad milijon beguncev, ki so bili izgnani iz svojih domov in zaradi tega, ker to vprašanje ogroža mir na Srednjem vzhodu. Abud je prav tako izrazil občudovanje Sudana za borbo alžirskega ljudstva in poudaril, da se to vpraša-

nje mora rešiti v okviru Združenih narodov. Abud soglasja z marsalom Titom, da neuspeh konference v Parizu zahteva večje vzajemne neangaziranih držav. Na koncu svojega govora je Abud poudaril ugoden razvoj sudansko-jugoslovanskega odnosov v zadnjem letu ter izrazil prepričanje, da je to samo začetek še tesnejšega medsebojnega sodelovanja na različnih področjih.

Včeraj je predsednik sudanske vlade s svojim spremljevalcem obiskal mestni ljudski odbor Beograda, kjer mu je predsednik ljudskega odbora Jojkić na slovenski jezi izročil zlato plaketo Beograda in si ogledal nekatere znamenitosti mesta.

Zvečer je maršal Tito priredil v Belem dvoru na Dedinju slovesen sprejem na čast svojega gosta. Sprejemanje, med katerim je bil tudi pešter belotinski program, so prisostvovali tudi ugledni jugoslovanski državni in politični funkcionarji, zastopniki Jugoslovanske ljudske armade, člani diplomatskega zbora, zastopniki kulturnega in javnega življenja in domači tujci novinarji.

Danes dopoldne pa je predsednik sudanske vlade v spremljevalstvu maršala Tita obiskal vojaško letališče v Batajnici, kjer se je udeležil programa letalskih poletov, za tem pa še mladinske delovne brigade na Adi Ciganliji. Opoldne je predsednik Abud priredil na Dedinju kosilo na čast predsednika Tita. Na kosilu sta Tito in Abud izmenjajala topli zdravici. Popoldne je predsednik sudanske vlade obiskal kmetijski kombinat Beograd.

Nocoj je predsednik sudanske vlade na Dedinju priredil svečan sprejem v čast predsednika Tita in njegove soproge. Na sprejemu so bili ugledni jugoslovanski državni in politični voditelji, zastopniki Jugoslovanske ljudske armade, člani diplomatskega zbora, osebnosti iz javnega in kulturnega življenja in novinarji. Po sprejemu so gostje odpotovali v Bosno in Hercegovino.

B. B.

Maršal Tito pozdravlja predsednika sudanske vlade, ki je prišel na uradni obisk v Jugoslavijo

Avstrijski socialisti o trikih gospoda dr. Otona Habsburga

Izigrati bi hotel avstrijski «habsburški zakon» in določbo avstrijske državne pogodbe

DUNAJ, 11. — Tiskovna agencija avstrijske socialistične stranke, «Sozialistische Korrespondenz», objavlja danes izjavo glavnega tajnika stranke, Probsta, pod naslovom «Habsburgovci se ne smejo vrniti». Probst poudarja, da vsebuje prepoved vrnitve t. i. tako imenovanih «habsburških zakonov», kakor tudi državna pogodba iz leta 1955, ki obvezuje Avstrijo, da tega zakona ne sme razveljaviti.

«Dovoljenje za prihod Otona Habsburgskega, je rečeno v članku, iz za njegovo dru-

žino, bi bilo lahko izdano samo, če bi se Oton izrečno odrekel pripadnosti habsburški hiši (v smislu vladajoče hiše) in vseh zahtev na kraljevstvo, ki so s tem v zvezi. Dostoj pa dr. Habsburg še ni sporočil, da je pripravljen na tako odpoved. Ravno nasprotno, v nekem intervjuju tedniku «Paris Match» od 20. decembra 1956 je na vprašanje, ali je za njegovo vrnitev v Avstrijo potrebno, da se odredi pravici na prestol, odgovoril: «Da, ker tako zahteva zakon. Toda, ko se bom vrnil

in postal navaden državljan — kdo bi mi mogel preprečiti, da se politično borim za svoje ideje in kateri zakon bi tedaj lahko prepovedal državljanom, da me izvolijo za cesarja?» Ta odgovor — nadaljuje Probst — je brez dvoma primitiven in naiven, ker kaže da Oton Habsburški nima pojma o političnem razvoju v zadnjih desetletjih, zlasti v Avstriji, temveč nas tudi sil, da smo še bolj budni, kajti spomniti se je treba na vse tisto, kar so povzročili primitivci in naivneži v politiki.

Probst nato poudarja, da socialistična stranka ne bo nikoli pristala na kršitev zakonov ali mednarodne pogodbe, kar je v skladu z voljo večine avstrijskega prebivalstva. «Po tragedijah dveh svetovnih vojn, zaključuje svoj članek Probst, po državljanski vojni in po desetletni tuji okupaciji, je avstrijskemu ljudstvu končno uspelo najti svoj mir. Državna pogodba in izjava o nevtralnosti sta dali državi politično podlago za njen srečni razvoj. Za ta razvoj potrebujemo svetovni mir, hkrati pa tudi notranji mir. Nikoli ne bomo dovolili, da bi ta notranji mir kdorkoli rušil in tudi ne bomo dovolili, da bi se Avstrija zaradi vrnitve Otona Habsburgskega znašla sredi mednarodnih zapletljivost. Nocoj povratka Hitlerja in tudi ne Habsburgovcev.»

Umetni piščančki niso nevarni

Minister za zdravstvo je pojasnil, da gre zgolj za preventivni ukrep, s katerim je prepovedal rabo hormonskih proizvodov pri reji domačih živali. Nekateri so namreč ukrep napačno razlagali, češ da ni več zdravo jesti umetno zrejene piščančke. Minister pravi sedaj, da taka razlaga ni pravilna, kajti italijanske kokoši so za zdravje neškodljive.

V «beli dvorani» palače Pitti

V «beli dvorani» znamenite florentinske palače Pitti bo 16. t. m. XVI. revija visoke mode. Za revijo vlada veliko zanimanje zlasti v inozemstvu in račun se, da bo prišlo nanjo okrog 600 interesentov. Revija bo trajala do 22. t. m. Najprej bo defile klubov, ženskih sveđav, iz neke toskanske tovarne.

Najmodernejša televizijska ureditev

Do prihodnje nedelje bodo na turinskem dirkališču končali s postavljanjem najmodernejših televizijskih naprav v zaprtem krogu, s katerimi bodo lahko prav od blizu sledili vsaki dirki tudi v trenutku, ko bodo konji na drugi strani tribun. Posebna telekamera bo smelala panoramično posnetke, druga pa samo prihode na cilj. Šest televizijskih bo na tribunan na razpolago gledalcem, dva pa v baru. Po en emonitor bo na razpolago sodniku na tribuni ob cilju in komisarju dirk. Vsa ureditve bo stala dvanajst milijonov lir. Če bo turinski poizkus uspel, bodo take naprave postavili še na ostalih štirih dirkališčih v severni Italiji.

Poletno apostolsko poslanstvo

Neko tedensko glasilo Katoliške akcije je dalo za poletnice posebno navodila svojim članom, ki poidejo na terna italijanska kopališča: družinski poglavarji, naj pripravijo «konkretno načrte v vseh letoviščih, tako da pridejo v stik z oblastmi, ki čuvajo javno moralo, opazujejo nam, svetujejo in oblastem ovajajo vse, kar je po njih mnenju nemoralno. Omenjeni tednik imenuje tako robotno «poletno apostolsko poslanstvo».

Prijazni delfini in kiti

Pred pristaniščem La Spezia, se je včeraj nenadoma pojavila večja skupina delfinov in majhnih kitov, ki so se približali samo 200 metrov k obali. Občudovalci so jih zlasti turisti, ki so se jim nenavadni gostje zdeli kar precej kroki. Neka ladja jih je zvalila celo na notranjo stran valobrana, kar jim je posadila mečala živez v morje. Tako je uspešno dva delfina blizu valobrana ujeti.

Rimski ameriški «nasvet»

«Daily American Rome» je ob zadnjih krvavih dogodkih v Italiji kritiziral Tambronejo vlado, da ni «brnila demokracije», ker ni poklicala na pomoč vojske. Fašistični dnevnik je takoj ameriškega pohvalil, češ da je povedal tisto, česar se niso upali povedati časopis v italijanskem jeziku. Nato je ameriški dnevnik zapisal, da ima pravico vmešavanja v italijanske notranje zadeve, češ da to pomeni «komentiranje komunističnega delovanja» kar za nobeno državo ne more pomeniti vmešavanja v notranje zadeve. Lep komentar; nasvet, naj bi poleg policije še vojska streljala v antifašiste!

V S. Vincentu so v nedeljo podelili zlate peharje za najboljše nove filmske stvaritve. Za najboljšo režijo je bil nagraden Federico Fellini, za najboljšo vlogo sovjetski igralec Volodja Ivašov v filmu «Balada o vojaku». Na sliki je poleg prvih dveh še Ermanno Olmi

